

TEHNIKUM

BROJ XII., 25. SVIBNJA 2012

LIST UČENIKA SREDNJE ŠKOLE ILOK

Tema broja: 2011. - GODINA VOLONTERA

Izdvajamo

Maškarada

Maturanti

Ekskluzivno!
Chuck Norris

Abecedna asocijacija
prof. Ljubice Andrišek

Kutija
iznenađenja
za prof.
Romića

Svijet
glamura

IMPRESUM

TEHNIKUM

List učenika Srednje škole Ilok
Broj XII . Godina 2012 .

UREDNIŠTVO

Srednja škola Ilok
Matije Gupca 168
HR – 32 236 ILOK

UREDNICA

Nikolina Romić

GRAFIČKI UREDNICI

Ivor Voloder, 2.g.
Leon Rališ, 2.g.

SURADNICI

Vlasta Novinc, prof.
Tamara Lapac, prof.
Ljubica Andrišek, prof.
Snježana Koturić, prof.
Tomislav Romić prof.
Alojzije Suknović, prof.
Branka Jančić, prof.
Lidija Kopilaš –Keri ,prof.
Ivana Gudić, prof.
Hrvoje Crvenković, 4.g.
Matej Papak, 4.g.
Petar Knezović, 4.g.
Antonio Papak, 4.g.
Milan Pucovsky, 4.g.
Nikola Jakovljević, 4.g.
Željka Meštrović, 3.g.
Ana-Marija Dobošević, 3.ag.
Antun Kolak, 2.g.
Gloria Božinović, 2.g.
Katarina Kovčalija, 2.g.

Lucija Barošević, 2.g.

Petar Krešimir Karamatić, 2.g.

Marko Marijić, 2.g.

Chuck Norris, vanjski suradnik

SADRŽAJ

UVODNIK.....	3
GLAS NARODA.....	4
KALENDAR ZBIVANJA.....	6
EKO KVIZ.....	21
IZRADA AUOHTONIH	
PROIZVODA.....	23
OSJEĆAJI SU OPET U MODI.....	25
ENGLISH PAGE.....	31
BUDUĆNOST MALIH NARODA U	
EUROPSKOJ UNIJI.....	34
ABECEDNA ASOCIJACIJA PROF.	
LJUBICE ANDRIŠEK.....	35
KUTIJA IZNENAĐENJA ZA PROF.	
ROMIĆA.....	37
U SLOBODNO VRIJEME.....	40
EKSKLUSIVNO.....	46
LITERARNI KUTAK.....	47
PREPORUKE.....	50
MATURANTI.....	51

UVODNIK

Bok ljudi! Evo nas opet u još jednom izdanju Tehnikuma. Ove godine se meni pripisuju zasluge glavne urednice pukom slučajnošću. Dobila sam zadatak napisati članak o eko kvizu, a završila sam kao fotograf, urednik i autor velikog broja članaka. Zamislite! Zahvalna sam na tome što se ove novine izdaju jednom godišnje. Da je drukčije, ne bi valjalo.

Za naše su novine čuli i ljudi iz Jutarnjeg lista i ovaj će se primjerak Tehnikuma prodavati uz Jutarnji. Zamislite! Rekli su prof. Ivani Gudić i meni da možemo napisati pokoji članak za njihov List. Prijedlog je da članci stižu bar jednom mjesечно pa smo prof. Gudić i ja mislile surađivati i objediniti ideje. Naravno da prihvaćamo i vaše savjete. Samo nam, ljudi, držite fige da se malo proguramo u novinarskom svijetu. Možda jednog dana budem intervjuirala Bolta pa svi budete ponosni na mene jer sam iz vašeg mjesta.

Ma daj ze zam se! Ako ste imalo povjerovali u ovo, jako ste naivni. Ovaj će broj ostati kao samo još jedan Tehnikum-list. Pozdrav od vaše urednice s lošim smislim za humor :*

Pusa od Nikite

Pozdrav,

znam da ste s nestrpljenjem čekali novi broj Tehnikuma, ali vjerujte, ako bi bili u mogućnosti izmjeriti količinu/razinu nestrpljenja, ja sam definitivni pobjednik i zauzimam sva tri prva mesta. Obično skratim priču i pustim Vas na miru, ali ovaj put bih zamolila za malo pozornosti (unaprijed hvala!!!). Želim se zahvaliti kolegama koji su mi omogućili pristup traženim materijalima i sami potaknuli učenike za njihov doprinos ovom listu, ali najviše zahvaljujem učenici Nikolini Romić te učenicima Ivoru Voloderu i Leonu Rališu koji su svojim vrijednim i vrlo napornim radom najviše pridonijeli ovome broju Tehnikuma. Žao mi je samo što sam suradnju s njima morala započnjati u 12:05h. Zbog različitih okolnosti izlazak ovog broja Tehnikuma bio je upitan do vremena kada je već trebao biti izrađen. Nadam se da ćete svi naći nešto zanimljivo za sebe jer ovim brojem smo obuhvatili velik broj različitih tema, a ima i puno fotki ;)

Do godine, Siva eminencija Tehnikuma.

Glas naroda

KRITIKA

Nezadovoljstvo! Ta se riječ često upotrebljuje na našim hodnicima. Učenici su nezadovoljni profesorima, profesori su nezadovoljni učenicima, ravnatelj je nezadovoljan svima njima...i tako u nedogled. Ja sam također nezadovoljna! Ali razlog mojeg nezadovoljstva jest kantina, odnosno nedostatak kantine.

Jedna smo od rijetkih škola koja svojim učenicima ne omogućuje kupnju hrane u kantini, točnije, kupujemo iz pekarova automobila. Po kiši i po snijegu mi smo svi vani u redu, bilo učenici, bilo profesori. Ne može li se nešto učiniti po tom pitanju? Ono što tražim je jedna prostorija u koju bi pekari došli prodavati hranu, gdje bismo mi učenici mogli lijepo stati u red za hranu, gdje ne bismo kisnuli i ne bi se na nama taložio snijeg. Sigurna sam da za vrijeme mog školovanja u ovoj školi od toga neće biti ništa, ali ipak se nadam da buduće generacije neće morati trpjeti isto.

KRITIKA 2

Još nećime sam nezadovoljna. To je nedostatak projektor-a i prijenosnih računala. Odlična stvar i ogroman napredak je projektor u učionici za matematiku. I gdje smo sada stali?

Nećemo valjda još koju kameru uvoditi? Mislim da je potrebniji još koji projektor nego kamere. U pitanju je naše

obrazovanje. Uostalom, mala smo škola gdje svatko svakoga zna. I kad se napravi nekakav nered svi znaju tko je to napravio. Jedini je problem što ne pitaju prave osobe. Čemu onda kamere? Već zamišljam cijelo školsko osoblje pred tvom kako gledaju nove dogodovštine iz školskog hodnika br. 1. Najbolje da nemaju pametnjeg posla. Eh, sad samo treba da se malo novca uloži i u gimnaziski smjer, a ne samo u poljoprivredne smjerove. Morate priznati da je gimnazija mali uljez u našoj školi. Traktori se kupuju, sva oprema...ne kažem ja da to nije potrebno, ali zašto se ne kupi i ono što je nama potrebno? Okej, sad nema novca, razumjet ćemo. Samo, sada znate za ubuduće. Danke!

By: GŠK
= glavni školski kritičar ☺

KRITIKA 3

Može li se, kojim slučajem, nekada dogoditi da se aktualne situacije, problemi i događaji realiziraju, rješavaju i konkretiziraju na vrijeme, a ne da vječito prolongiramooooooo?

KRITIKA 4

Ove novine su stvorene kao kombinacija brojnih ideja. Pozivamo se na slobodu izražavanja i kažemo da nitko nema pravo napadati autore članaka ili nekonstruktivno kritizirati. Kad ste već sami znali bolje, što niste i sudjelovali??

By: SŠK

= sporedni školski kritičar

Nisam ja bezobrazna

Nego me stalno vučete za jezik

De motivacija.rs

KALENDAR ZBIVANJA – slikom i riječju

RUJAN

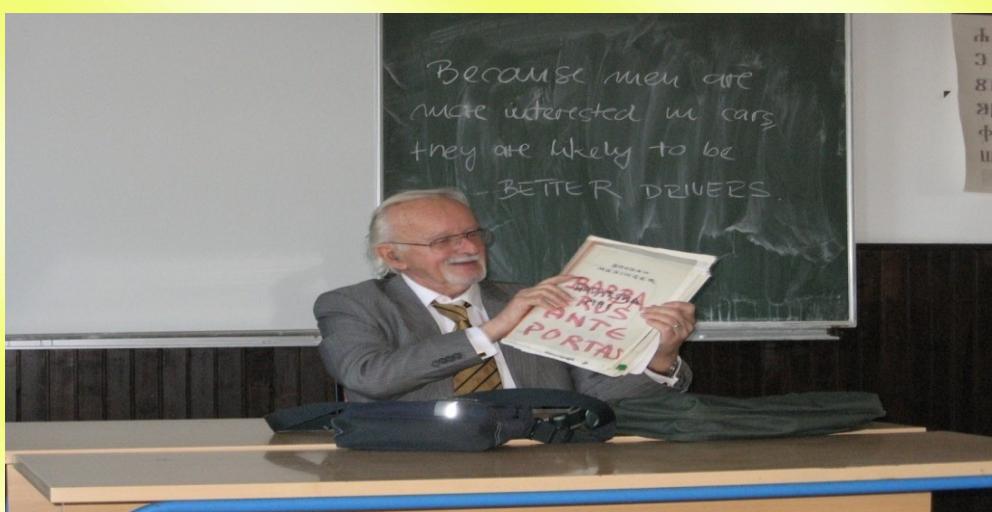
Početak je nove školske godine i svi su učenici na iglama, a profesori šmrču (posljedica alergijske sezone). Berba je u tijeku, a ubrali smo i dobar broj prvašića koji su spremni na nove izazove. Učenici i profesori strukovnih usmjerenja posjetili su Iločke podrume. Glavni događaj je obilježavanje 44. Iločke berbe grožđa. Atmosferu su dignuli Razmažena i Siromah kojeg nije sramota 😊

LISTOPAD

- 17. 10. 1991. progon Iločana, prošlo je dvadeset godina
- obilježeni Dani plodova zemlje
- proslavili Dan grada (23. Listopada, sv. Ivan Kapistran)
- posjet gospodina Bogdana Mesingera, poznatog hrv. povjesničara, našoj Školi (obratite pozornost na natpis na ploči)

STUDENI

- nagradno putovanje, posjet Krapini

- Interliber

VUKOVAR

18. 11. 1991. – 18. 11. 2011.

„Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od svih pokušaja da ideale podredim vlastitom životu. Odustajem od svega što sam jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj.

Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odrekнемo sebe i pobegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga imati dok mene nema, dok se budem tražio pod smetištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjav i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko

će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?

Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se. Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema?

Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost jednostavno razorenata i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo svoju prošlost, tražiti svoje korjenje, zatim svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite ju u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti.

A grad, za nj ne brinite, on je svo vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe. Grad – to ste vi.“

Siniša Glavašević

PROSINAC

- u cijeloj Školi se osjeti ugođaj Adventa
- Škola je dobavila novi kombi; donacija Županije, sad i mi svoga konja za utrku imamo

I mi svog konja za utrku imamo, ali ga štedimo.

SIJEČANJ

- dođoše neki novi likovi: Snježana Bošnjak, profesorica fizike, Sandra Valić, profesorica povijesti i Marijana Bošnjak, profesorica hrvatskog jezika; sve tri zamjena su našim kolegicama i profesoricama koje su trenutno fokusirane na svoj privatni život i ulogu majčinstva

- posjet Poljoprivrednom sajmu u Budimpešti i, naravno, posjet šoping centru

VELJAČA

- organiziran izlet u Osijek; posjet klizalištu i otvorenom muzeju ledenih skulptura u Tvrđi

- odgoda nastave zbog tehničkih problema (mečava)

- ukrašena interijer škole povodom Valentinova

- maškarada

OŽUJAK

- radna akcija, profesori vs. učenici

Pozer...

Nadgledanje profesorce

**„S motikom u ruci,
Najbolji u struci“**

- dolazak nove profesorice iz likovne umjetnosti, prof. Marina Šutalo (prva stručna osoba za likovni u povijesti škole)
- obilježavanje Dana broja pi

DAN BROJA π

Pi dan (π dan) se u matematičkom svijetu slavi svakog 14. ožujka, jer ako pišemo datum u obliku m.dd tada je to najjednostavnija aproksimacija broja π : 3.14. Trenutak u toku dana koji je posebno značajan je u 1 sat i 59 minuta (ili ujutro ili popodne) jer tada broj izgleda ovako: 3.14 1 59 što je približno broju Pi u 5 znamenki. Ipak, igrajući se brojkama dolazimo do najboljeg dana koji objašnjava broj Pi, a to je: Ožujak 14., 1592.g. u 6 sati i 53 minute i 59 sekundi (3,14159265359...), odnosno to bi mogao biti i jedan dan u budućnosti koji glasi: 3141.g. mjesec svibanj, dan 9. 2 sata 6 minuta 53 sekunde 59 stotinki sekunde. Još jedna važna poveznica sa Pi danom je rođendan Alberta Einsteina 14.03. odnosno 3.14 oblik datuma u Europi pa ga u novije vrijeme matematičari i fizičari kao takvog obilježavaju. Ove godine obilježen je i u našoj Školi, a nositelji aktivnosti su bili Mladi matematičari. Uredili su školske hodnike, ali i poezijom progovorili o jednom matematičkom pojmu. To je pravi primjer korelacije književnosti i matematike! Uvjerite se i sami!

Pi bakice

TRI bakice našle su se stare,
U JEDNU su sobu stale .
Četiri sata sjedile su one
I pričale doživljaje svoje .
I bake su se raspričale ko da sutra nema :
Na JEDNOM stolu PET kava je bilo,
Oko prozora DEVET se muha silo!
Još DVA sata pričale su one ,kad se sjete :
„ŠEST je sati ,posao nas zove ! „,
Tako bakice više sjedile nisu,
Pa sutra se treba ustati na misu !
A što bake ne vide,shvatili smo mi :
OKO NAS JE BROJ PI !

MATEA JANEĆA I TOMISLAV MANDIĆ ,1.G

BROJ π BROJ π

Broj π
Volimo te mi.
Kada vidimo pi
Radosni smo svi.
Jedan je takav broj,
Sa decimala bezbroj.
Teško ga je napamet znati,
Ali i zapisati .
Podijelite 22 sa 7
I dobit ćete broj jedan.
Pogađate li svi to je broj pi.
Ne postoji broj poput broja pi
Jer je taj broj najbolji
14 .ožujka slavimo svi
Jer je to dan broja pi .

KATARINA KOVČALIJA ,2.G

π smo dragoj

Volio sam te...

Kao πtu od krumπra

Lijepa kao ππ Duga Čarapa,

K'o πtagora pametna.

Opjen sam bio tvojom kosom

Mekom k'o u lιπanca.

Volio sam te...

Zajedno smo...

Πkado igrali,

Zadaće preπsivali,

Na isπtima varali,

K'o πngvini se smrzavali.

Zajedno smo...

Vjerovao sam ti...

Ti me izdala

Mojim srcem kao s πjunom se igrala

Zapalila ga kao πroman.

Mislio sam da si moja mala πškotica,

A ponijela si se kao πnokio.

Vjerovao sam ti...

Neki dan πsmonoša donosi πsmo!

Otvorih ga...

Kad ono,

Pozivnica za tvoj πr,

Odmah sam poderao paπr.

Nadam se...

Da πlula sreće,

Idući put mene zaobići neće.

Nadam se...

Petar Krešimir Karamatić

Marko Marijić

2.g

TRAVANJ

- Uskrs
- radne subote
- poootpuno nezanimljiv mjesec

SVIBANJ

- Inventum održan u Dvorani Srednje škole Ilok na kojem su sudjelovali i naši učenici

- 25. svibnja -> Dan škole koji ove godine neće biti prigodno proslavljen, zeznuo nas raspored provedbe Državne mature
- norijada= dani jaja, brašna i različitih proizvoljnih mješavina

Cijepljenje

Iločke bekrije making the crowd dance since 1994

Priprema oružja:

1. Jaja
2. Brašno
3. Ocat
4. Mlijeko
5. Tehnikumaški koktel(rasol+šećer+rajčica)

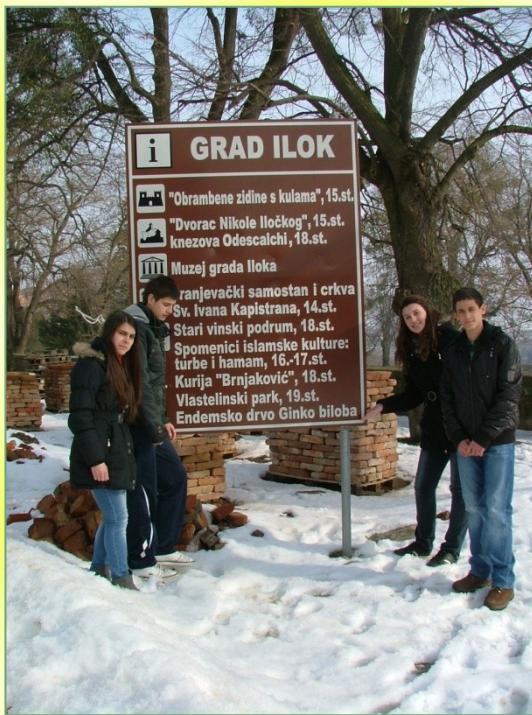
**Collateral
damage**

LIPANJ

- napokon je svemu došao kraj, na sveopće oduševljenje cjelokupnog tehnikumaškog puka

EKO-KVIZ

Ove godine opet sam dobila zadatku da vas izvijestim o proteklom Eko-kvizu „Lijepom našom“ na kojemu naša škola svake godine sudjeluje. Eto, da vas malo uputim (vas nekolicinu koji čitaju ovaj članak), Eko-kviz se sastoji od tri dijela: pismeni, prezentacija i usmeni dio. Na Kvizu budu pitanja iz područja kemije, biologije, geografije, vjeroučenja i ekologije, a sudjelujemo kao ekipa. Pismeni pišemo pojedinačno, iz svakog razreda imamo predstavnika (od 1. do 4.). Usmeni zajedno odgovaramo, a na izradi prezentacije također sudjelujemo svi.

Ove godine trebali smo se odlučiti za novoga predstavnika prvog razreda. Dugo nismo mogli odlučiti tko bi to mogao biti jer se nitko nije posebno isticao. Na kraju je ta odgovornost pala na Luku Kusturu. Njegov je mandat kroz iduće četiri godine. Ostali predstavnici su Marija Marijić, Petar Krešimir Karamatić i ja, Nikolina Romić. Prošle smo godine čvrsto odlučiti da ćemo ove godine ranije

pripremati prezentaciju jer nam je tradicija postala da sve „na knap“ radimo. Mislite da smo napravili kako smo namjeravali? Jesmo ma'unu! Naravno da smo opet u zadnja dva tjedna sve napravili. Tema nam je bila Gospina kosa što je drugi naziv za ginko bilobu. Malo dosadno, ne mislite li? Tko još želi slušati o nekom starom drvetu iz iločkog parka? Tako je izgleda i žiri mislio -.

Na pismenom se također nismo proslavili. Pismeni je najteži dio natjecanja iz kojeg se ni druge škole ne proslave pa nemojte misliti da smo najgori. Pala je oklada između djevojaka i momaka u ekipi. Nismo se kladili u ništa nego ovako, u cjelodnevno maltretiranje. Perica i Luka su rekli da će skupa imati više bodova u pismenom od Marije i mene. Znači njih nas dvojica ne bi pustili na miru cijeli dan da se to obistinilo. Na nesreću, imali smo jednako bodova. I oni su nas svejedno cijeli dan sprdali. Zašto? To samo oni razumiju.

Za prezentaciju smo se potrudili toliko da smo čak otišli u ljekarnu i rasplitali se o lijekovima na bazi ginka. Znači nismo zabušavali.

Usmeni dio nije tako loše prošao, ali eto, na kraju smo ipak završili na tronu. Ali kao treći! Mislim da smo svi dobrano potrošili živce na tom natjecanju. Najviše sam se živcirala zbog jedne stare profesorice (tzv. Babe). Ona je mislila da smo pogriješili ime biljke i da smo pričali o krivoj jer je to zapravo GOSPINA TRAVA!! E bako moja...tebe nisu učili da pratiš kad se izlaže prezentacija ccc. Ništa, vratili smo se kući s jednom brigom manje. Barem nismo morali učiti još i za državno natjecanje. Nego, već smo počeli raditi na prezentaciji za iduću godinu. Šalim se. Opet će biti u zadnja dva tjedna. Ako imate nekakve konstruktivne savjete rado bismo ih čuli i ako želite zajedno s nama sudjelovati u pripremama javite se. Možete se obratiti našoj dragoj mentorici prof. Lidiji Kopilaš-Keri. Pozdrav do iduće godine! :D

Nikolina Romić, 3.g.

IZRADA AUTOHTONIH SUVENIRA

Od ove nastavne godine imamo i novi izborni predmet namijenjen četvrtom razredu Agroturističkog smjera –Izrada autohtonog suvenira koji predaje profesorica Snježana Koturić . Ciljevi ovoga predmeta su :naučiti učenike izradi unikatnih ukrasa ,razvijati u njima smisao za estetsko oblikovanje,kompoziciju,boju i oblik ,učiti ih racionalizaciji-dakle ne trebaju sve kupovati ,već mogu maštom i rukama stvoriti vlastiti proizvod-,jačati im ekološku svijest,razvijati smisao za suradnički rad te razvijati poduzetnički duh. Možda iz hobija mogu razviti solidan posao !?Sudeći prema uradcima koje smo cijelu godinu imali prilike vidjeti ,neki bi od učenika ozbiljno trebali razmisliti o karijeri slobodnog umjetnika –poduzetnika !

Učenici su ovim predmetom oduševljeni pa evo što neki od njih kažu:

ANA ANTUNOVIĆ – Nisam imala previše spoznaja o tom predmetu, ali kao i svi ostali znala sam da se radi o nekoj vrsti radionice. Donosili smo potrebne materijale i uz pomoć profesorice izrađivali razne suvenire, ukrase, bilo je tu i lutkica od komušine, šarenih kutijica, božićnih ukrasa, čestitki, oslikavali smo boce, voskom bojali jaja...Uspjeli smo puno toga naučiti i primjenjivati u životu. Nisam znala da uz malo mašte moguće stvoriti gomilu lijepih stvari. Uživala sam u ovom predmetu .

MIHAELA VRČEK –Osobno mi se najviše svidjela izrada svijećnjaka i vijenaca, a vrlo kreativno bilo je i šaranje pisaniča.

IVANA STRAĆINSKI –Sviđa mi se to što smo naučili salvetnu tehniku i što sam mnogo toga mogla primijeniti i kod kuće.

MATEJ PAPAK –Osobito mi se svidjelo pravljenje božićnih kugli i šaranje jaja voskom. Naučili smo kako oslikati obične boce u nešto prelijepo i praktično.

Osjećaji su opet u modi!

Naravno da jesu kada je i najomiljenija ljubičasta kravica prepoznala nijihovu odsutnost te odlučila pokrenuti akciju iskazivanja istih. Nažalost, svakodnevница nas tjeran da živimo prebrzo, a vezano s tim, nemamjerno ili namjerno, postajemo površni, naglasak stavljamo na ono izvanjsko, materijalno, opipljivo. Zatvaramo se u svoje ljuštare pred drugima i pred samima sobom. Nastojimo biti razumni. Glumci smo vlastite režije. Ljudi oko sebe ne primjećujemo, ali i oni su glumci svojih režija. Zapravo, strah nas je. Strah nas je suočiti se i pokazati vlastite osjećaje, strah nas je suočiti se i iskazati osjećaje svojim bližnjima. Referendumsko pitanje: Je li taj strah opravdan? JEST/NIJE.

Ljudi smo i imamo osjećaje. Pozitivne i negativne. Prihvatom ih bez srama i pokažimo ih bez straha. Osjećat ćemo se bolje i drugi će se osjećati bolje u našem društvu. Radimo na samima sebi i postanimo pozitivni, ali i u drugima tražimo samo ono pozitivno. Ne čekajmo da nas krava potiče i hrabri!

RECIMO GLASNO! NITKO OD NAS NE ČITA MISLI.

Premetaljka pozitivnih osjećaja

ŽASADERN –

SAVELE –

TSINRAVZ –

NAZESOSTEN –

DARNOTAS –

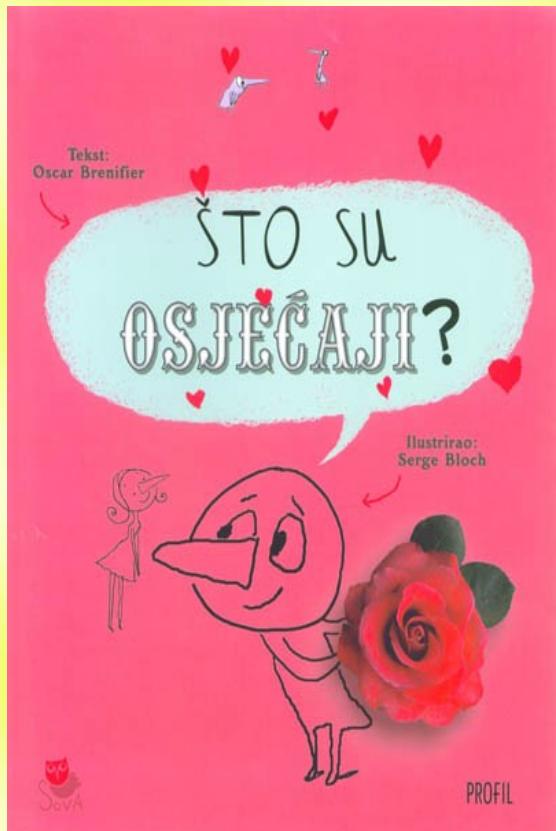
DRASČAN –

VIŽANAH –

ODVANAZOLJ –

NESPAROLOŽ –

OLJA VIBUMIR –

2011. - GODINA VOLONTERA

Više od 100 milijuna Europljana svojim angažmanom kroz volonterske aktivnosti živi solidarnost te na taj način čini pozitivnu promjenu u društvu. Prema istraživanjima Eurobarometra iz 2006. godine, troje od deset Europljana bilo je volonterski aktivno, a 80% ispitanih smatralo je volonterske aktivnosti izuzetno važnim dijelom demokratskog života u Europi.

Iako besplatno, volontiranje nije aktivnost bez troškova, stoga ono treba i zaslužuje ciljanu podršku različitim dionika – volonterskih organizacija, vlasti na svim razinama, poslovnog sektora te podržavajućeg zakonskog okruženja koje uključuje volontersku infrastrukturu.

Iako diljem Europe postoje različite definicije i tradicije vezane uz volontiranje, svima je zajednička činjenica da gdje god su ljudi zajednički angažirani u aktivnostima pomaganja drugima, podržavanja onih koji su u potrebi, čuvanja okoliša, borbi za ljudska prava ili iniciranju aktivnosti kako bi osigurali dostojanstven život svakome, to djelovanje doprinosi i osobama koje volontiraju i društvu u cjelini te jača socijalnu koheziju.

I naši su se učenici uključili, prvenstveno zbog obavljanja nastavnog zadatka, ali zaista su se prihvatali posla i otvorenog srca i uma konkretno realizirali veliku dobrotвornu akciju za pomoć Luki Rautu, 5-godišnjaku oboljelom od leukemije. U suradnji s Rukometnim klubom, Iločkim bekrijama i Mažoretkinjama grada Iloka započeli su akciju, a također svi ljudi dobre volje mogli su pomoći dobrovoljnim prilogom jer su na različitim mjestima po gradu i u školi bili postavljeni plakati vezani uz akciju.

Tim svojim dobrovoljnim radom prikupili su 11 665, 05 kn i tako omogućili Luki potrebitu operaciju. Njihov je rad za svaku pohvalu i

upravo bi nas on trebao motivirati za sudjelovanje u sličnim akcijama pa čak i na samostalno organiziranje i provedbu istih. Bravoo!!!

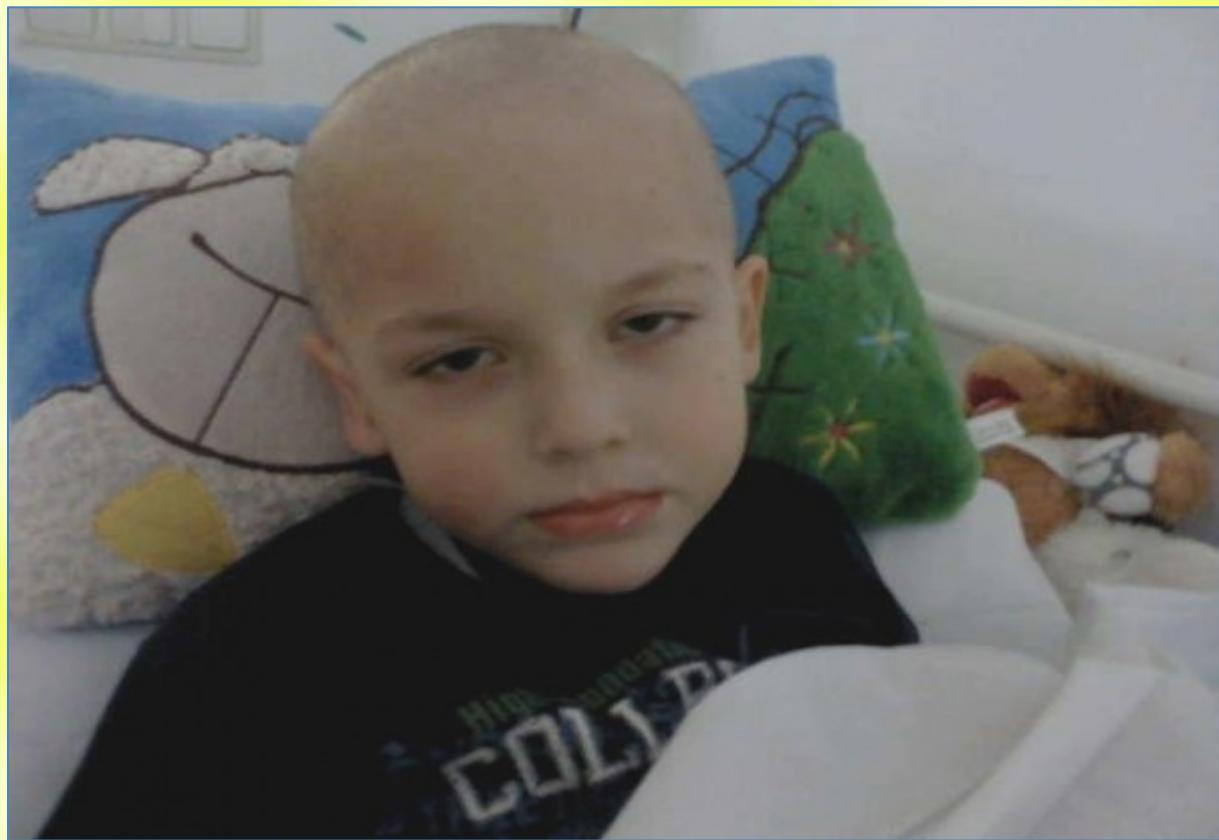
Božo Čavar

Marija Marijić

Žanet Zaborsky

Mirna Rozić

Leonita Totaj

Kad nekoliko sekundi traju cijelu vječnost

Mislila sam da živim savršenim životom. Bila je potrebna katastrofa kako bi mi dokazala da se sve za tren može promijeniti. Tada sam naučila da savršeni život ne znači življenje za dobivanjem, nego za pružanjem.

Dan je započeo kao svaki drugi. Ustala sam se, umila, obukla i pošla napraviti sendvič. Zapravo nisam znala da će mi se cijeli život preokrenuti u sljedećih nekoliko sati...

Iz hladnjaka sam izvadila sve potrebne namirnice i stavila ih na stol. Kada sam sve pripravila, odlučila sam pustiti glazbu. Zaputila sam se prema glazbenoj liniji kada sam prvi put osjetila blago podrhtavanje. Odlučila sam to zanemariti, no podrhtavanje je bivalo sve jače i jače. Nisam se više mogla pretvarati da se ništa ne događa. Sve se zabilo tako brzo. Znala sam da se trebam nekamo sakriti. Pokušavala sam ostati pribrana, ali nisam imala vremena za razmišljanje. Ispod dovratka se ne bih stigla sakriti pa sam se bacila pod stol. Bilo je upitno hoću li stići tamo

se sakriti. Zemlja se tresla i tresla, a ja sam čula razbijanje porculana i stakla. Srećom glava i gornji dio trupa su mi se našli ispod stola. Odjednom sam osjetila tupu bol u lijevoj nozi, a zatim i u desnoj. Nešto mi je teško palo na njih. Pomicala sam kako je to luster. Bila sam neizmjerno zahvalna dragom Bogu što sam ostala sama u kući. Moji su roditelji bili daleko, poslovni put ih je odveo daleko od ovog grada. To je bio prvi put da sam bila zahvalna što sam jedinica. Sjetila sam se susjeda i rodbine koji žive blizu mene. Nepodnošljiva mi je bila misao da su oni u imalo sličnoj situaciji u kakvoj se ja nalazim.

Bol u nogama mi se činila nepodnošljivom. Mislila sam kako ne postoji gora bol od te. Grdno sam se prevarila. Pretpostavila sam da su od kuće ostale samo ruševine kad je veliki komad stropa pao na stol koji se pod tom težinom slomio. Sav taj teret strovalio mi se na leđa. Nikako se nisam mogla izvući. Napokon sam shvatila da je ono strašno podrhtavanje kao i rušenje i uništavanje prestalo kada se čuo mrmor glasova, cika i vriska. Mogla sam čuti djecu kako plaču i majke kako dozivaju svoje obitelji. Nisam znala je li bol koju sam osjetila kada sam čula te ljude bila veća od tjelesne boli. Nisam imala snage povikati. Jednostavno nisam mogla. Strašna me bol zarobljavala kao i gromade ruševina koje su bile na meni i oko mene. Polako mi je ponestajalo zraka. Sve sam teže disala, ali nešto u meni je govorilo da će se izvući iako nisam imala ideje kako. Usne su mi bile suhe, grlo mi je bilo suho, a ni suza nigdje nije bilo. Kako je vrijeme prolazilo tako je meni želudac postajao sve glasniji. Bilo mi je žao što nisam uspjela pojesti onaj sendvič. Ipak, bilo bi mi mnogo draže da je jedini zvuk koji sam čula bilo oglašavanje mog želuca.

Nisam osjećala niti jedan dio tijela, bila je tu samo strašna bol. Ipak su me još više boljeli oni vapaji negdje vani. Jauci su mi parali uši. Baš kada sam pomislila da se neću izvući, da je gotovo, nešto mi je dodirnulo ispruženu desnu ruku. Dotaklo me nešto meko za razliku od ove krutine što me okruživala. To nešto meko držalo mi je ruku. Nepoznati glas mi je govorio neka izdržim još malo. Obećavao mi je pomoći.

„Pomoć dolazi, samo izdrži. Bit će sve u red. Jaka si ti, znam to“, taj baršunasti glas dao mi je snage. Bio je to muški glas. Vjerovala sam svemu što je rekao. Vjerovala sam da pomoć stiže. Kao potvrdu da se

borim, blago sam mu stisnula ruku. Istog trena sam požalila. Bol mi je prostrujala cijelim tijelom.

Nakon još nekoliko beskonačno dugih trenutaka osjetila sam olakšanje. Nije bilo ničega što bi mi pritiskalo leđa i nije više bilo iole tereta na mojim nogama. Unatoč tom olakšanju nisam se mogla se mogla ustati. Nisam imala snage. Moj mi je spasitelj još uvijek držao ruku. Ostao je sa mnom. Nešto me pridiglo i mogla sam vidjeti tko je to bio uz mene cijelo ovo vrijeme: anđeo kratke crne kose, smeđih bisernih očiju, žarkih usana preko kojih se rastezao prekrasan osmijeh.

Skupila sam svu snagu što je bila zatočena u meni. Naglo je prostrujala iz mene. Ustala sam se i uletjela u zagrljaj svome spasitelju. Suze su mi se prelijevale preko obraza, kapale niz lice i uništavale njegovu majicu koja je ionako već bila prljava, no nije me bilo briga. Zaboravila sam na sve ljude oko sebe. Oglušila sam se na sve povike oko nas. Poželjela sam pružiti pomoć svim tim ljudima. Polako sam se odvojila od svojega spasitelja i pokušala prići prвome ozlijeđenome do mene. Sjela sam na razbijeno nešto do ozlijeđenoga i umjesto da sebi umatam nogu, uzela sam kutiju prve pomoći i umatala ozlijeđenoga do mene. Trpjela sam bol jer to je bilo najmanje što sam u tom tenu mogla učiniti.

Nikolina Romić, 3.g.

ENGLISH PAGE

It's time to take care about environment

Environment is the biotic and abiotic surrounding of an organism, or population, and includes particularly the factors that have an influence in their survival, development and evolution.

Environmental science is the study of the interactions within the biophysical environment. Part of this scientific discipline is the investigation of the effect of human activity on the environment.

There is an infinite quantity of environments, because we can always consider an additional living organism, that has its own environment, never the less when we use the expression "*the environment*" we are talking about the global environment, and usually as referred to humanity.

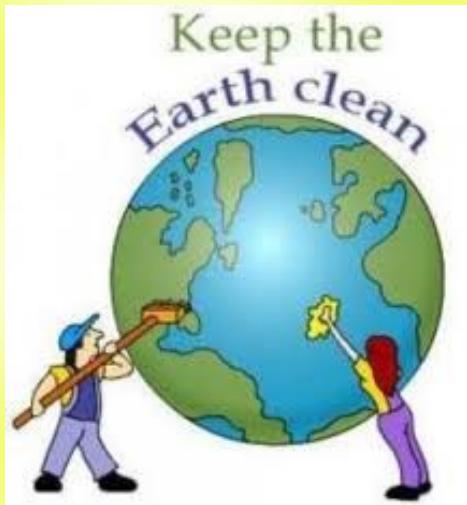
Life-environment interaction

Life has to be adapted to its environment conditions. Temperature, light, humidity, soil nutrients, etc, all this has an influence in the species that can inhabit a particular environment.

But life is not passive, and its activity modifies in various forms the environment conditions. Some long term modifications along the history of our planet have been dramatic, like the incorporation of oxygen to the atmosphere

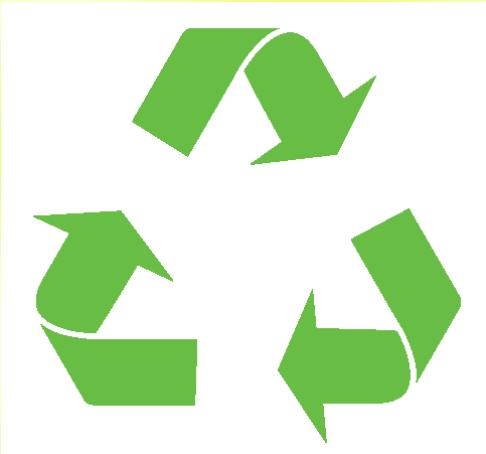
Other interactions are more immediate and simple, like the effect that forest trees have in the smoothing of the temperature cycle, compared to non protected neighboring areas.

One of the best methods to reduce present pollution is – **RECYCLING**.

- Recycling is a key component of modern waste reduction and is the third component of the "Reduce, Reuse, Recycle" waste hierarchy

- Recyclable materials include many kinds of glass, paper, metal, plastic, textiles, and electronics

Recycling is processing used materials (waste) into new products to:

- prevent waste of potentially useful materials
- reduce the consumption of fresh raw materials
- reduce energy usage
- reduce air pollution (from incineration) and water pollution (from landfilling) by reducing the need for "conventional" waste disposal
- to lower greenhouse gas emissions as compared to virgin production.

- Although similar in effect, the composting or other reuse of biodegradable waste – such as food or garden waste – is not typically considered recycling

- Materials to be recycled are either brought to a collection center or picked up from the curbside, then sorted, cleaned, and reprocessed into new materials bound for manufacturing

In order to get approximate digit of ecological considerate pupils in our school, we decided to conduct small opinion poll amongst our fellow beings. Questions were following:

Do you turn off all electric devices when you are leaving the room?

57% NO, 43% YES

Do you recycle certain objects (paper,bottles,bateries...)?

64% NO, 36% YES

While brushing your teeth, do you leave water flow?

63% NO, 37% YES

Are you using savings bulbs in your home?

49% NO, 51% YES

Is there any device turned on when you are sleeping (TV,computer,night lamp...)?

73% NO, 27% YES

Do you take new plastic bags when you are going to market or you are bringing old ones with you?

77% NO, 23% YES

Are you dumping large garbage to anticipated depot?

35% NO, 65% YES

Looking back at poll, we must admit we are slightly concerned about positive ambitions are friends from school share about nature and our collective environment

It is on us to take care about our habitation as its the future place, not just only for us, but for our kids one day too.

“The earth is what we all have in common.”

“Ask yourself whether the dream of heaven and greatness should be waiting for us in our graves - or whether it should be ours here and now and on this earth.

Matej Papak

Petar Knezović

Antonio Papak

Milan Pucovsky

Nikola Jakovljević

4.g.

BUDUĆNOST MALIH NARODA U EUROPSKOJ UNIJI

O ideji Europske unije kao zajednice zbog postizanja mira i napretka govori njezino geslo: „Ujedinjeni u raznolikosti“. Pitanje budućnosti malih naroda u Europskoj uniji je ovih dana aktualno u Hrvatskoj jer ona ulazi 1.srpnja 2013. godine u ovu zajednicu . Položaj malih naroda možemo promatrati iz različitih aspekata kao što su: gospodarstvo, očuvanje nacionalnog identiteta, kulture, tradicije, jezika, državnog suvereniteta .

Postoje brojna pozitivna iskustva zemalja koje su ušle u EU prije Hrvatske . Na primjer, investicije su se povećale zbog lakšeg ulaska stranog kapitala. No, postoji opasnost od otpuštanja radnika u slučaju da gospodarstvo nije konkurentno. Treba paziti i na pretjerano iseljavanje obrazovanih pojedinaca u razvijenije zemlje te useljavanje iz nerazvijenijih zemalja. Postoji i strah od gubitka suvereniteta jer su više birokratske strukture EU prema Lisabonskom ugovoru nedodirljive nacionalnom parlamentu. No, zakoni se mogu bitno razlikovati između pojedinih država. Na primjer, jedino je u Nizozemskoj dozvoljena upotreba marihuane. Neke zemlje imaju vlastitu valutu, a neke euro. Zbog toga različite države imaju različiti stupanj samostalnosti. Pristupanjem Hrvatske Uniji, hrvatski će jezik postati jedan od službenih i radnih jezika njezinih institucija. Primjer o očuvanju nacionalnog identiteta i tradicije može biti Madžarska . Početkom ove godine na snagu novi Ustav kojim su vraćene nacionalne i kršćanske vrijednosti . No , u Hrvatskoj je još uvijek raširen strah od gubitka običaja kao što je svinjokolja .

Mislim da je budućnost svih naroda u EU uglavnom pozitivna . Što bude veći broj malih ,to će moći onih velikih biti manja . Bez obzira koliko EU bude postojala ,sposobnost svih članica može doći do izražaja kroz veću konkureniju te korištenje vlastitih resursa i potencijala .

HRVOJE CRVENKOVIĆ ,4.G

Abecedna asocijacija prof. Ljubice Andrišek

A AVION - Imala sam 13 godina kada sam prvi put putovala avionom. Od mojih misli i osjećaja prije, za vrijeme i nakon putovanja mogao bi nastati roman.

ANTE TOMIĆ - Osmijeh i smijeh.

B BAOBAB - Čudesno drvo.

BLUES - Divna glazba.

BOŽIĆ - Radost.

C CVRČAK - Ljeto,ljeto!

CVRČAK I MRAV - Poučna priča iz moga djetinjstva.

Č ČVARCI - Volim ponekad pojesti dobre čvarke...

Ć ĆEVAPI - ... i dobre ćevape.

D DOBROTA - Radost.

DOBROČINSTVO - Zadovoljstvo.

DUNAV - Svi ga volimo.

DŽ DŽAK - Nešto i na "dž".

Đ ĐURĐICE - Omiljeno cvijeće i miris.

E EUROPA - Sretna sam što živim u Europi.

F FRIZERKA - Vrlo važna osoba u životu svake žene.

FRTALJ - Starinska (i zato meni draga) riječ koju više nitko ne koristi.

G GLAZBA - Opuštanje ili uzbuđenje, užitak, radost.

- G** GRADAC NA MORU - Djetinjstvo, bezbrižnost uz mamu, tatu i brata. Sunce i more. Sreća.
- H** HERCEGOVINA - Ljeto, Mostar,toplina, svjetlost,kamen, plavo nebo,radost.
- I** ILOK - Dragi i dobri ljudi.
IVAN - Moj sin. Radost.
- J** JORGOVAN - Kuća moga djetinjstva koje više nema.
- K** KOLAČI - Ne mogu im odoljeti.
KLAVIR - Chopin
- L** LUBENICE - Ljeto, ljeto!
- LJ** LJETO - Kupanje, sunčanje, ljenčarenje. Bezbrižnost.
LJUBAV
LJUBAZNOST
- M** MAMA - Nježnost.
MORE - Radost.
MOSTAR - Radost.
MOBITEL - Čudesni uređaj.
- N** NERETVA - Zelena boja. Radost.
NABUCCO - Najdraža opera.
- NJ** NJEŽNOST
- O** OPATIJA - Briga,strah, neizvjesnost, izgubljenost.
OSMIJEH - Život bi mi bio neizdrživ bez osmijeha ljudi sa kojima živim, radim ili ih samo ponekad sretnem. Plaše me ljudi koji se rijetko ili nikad ne osmijehnu.
- P** PRIJATELJSTVO
POŠTENJE
PRAVDA
PRISTOJNOST
POMPEJI - Velika mi je želja da ih vidim.
PŠENICA - Najdraže doba godine mi je kad se žanje pšenica,jer je toplo, a rasputst i ljeto tek počinju (dalje vidi pod LJ).
- R** RAT - Godina 1991.. Život mi je zauvijek podijeljen tom godinom na dva dijela.
RAVNICA - Puno srce i puna duša. Mir. Ljubav.
- S** STARI MOST U MOSTARU - Plakala sam kad je srušen. Osjećala sam se kao da mi je ubijen dragi prijatelj.
SLAVONIJA - Živim jako dugo u Slavoniji. Volim je.
SMIJEH - Veselje.
SEVDALINKE
- Š** ŠKOLA - TEHNIKUM - Najbolja djeca sa kojima sam radila.
- T** TIGAR - Meni najljepša životinja.
TOLSTOJ - Omiljeni pisac.
- U** USKRS - Trava, glijed, zec, crvene papučice, šarena jaja, veselje.
- V** VASILISA PREKRASNA - Jedna od bajki moga djetinjstva.
VERDI - Jako volim slušati njegove opere.
VOJVODINA - Rođena sam u Vojvodini i volim je.
VUKOVAR - Radost i tuga.
- Z** ZRIKAVAC - Ljetna večer. Mir.
Ž ŽUTA BOJA - Volim žutu boju.
ŽIVOT - Težak je. Lijep je.

Dugo smo razmišljali kojeg bismo profesora intervjuirali. Morali smo gledati koji bi profesor zapravo pristao na intervju s jednim od svojih učenika ne znajući tip pitanja. Na pik smo uzeli profesora Romicća koji je drage volje pristao na jedan šaljivi, ali poučni intervju ☺

Željka i Nikolina su se dosjetile jedne igre. Odlučile su intervjuirati profesora Romicća na malo neobičniji način kako bi igru učinile zanimljivijom. Uzele su papire i napisale pitanja na papire. Postavile su i neka pravila kako bi se znalo tko vodi igru. Pravila igre su sljedeća:

1. više od 30 je pitanja
2. profesor Romicć bira 20 pitanja
3. ima pravo na 2 preskoka
4. na sva ostala pitanja mora odgovoriti

Pitanja su napisana kronološkim redom tako da nema nekakve povezanosti jedno pitanje s drugim.

Izvukao je sljedeća pitanja i na njih odgovorio (nadamo se iskreno):

Pitanje: Gdje i kada ste rođeni?

Profesor: Rođen sam u Doboju, BiH, 1. prosinca 1981.

Pitanje: Omiljena hrana i piće?

Profesor: Kuhani kupus i pivo.

Pitanje: Volite li čitati? Ako je odgovor da, koja je vaša omiljena knjiga?

Profesor: Volim. Omiljena knjiga mi je Idiot Dostojevskoga.

Pitanje: Kad ste bili dijete, što ste željeli biti kad odrastete?

Profesor: Htio sam igrati za Bayern München i biti najbolji nogometni igrač. Sada želim biti trener Bayern München, ali ne znam je li to dobar cilj.

Pitanje: Omiljeni odjevni predmet vam je...?

Profesor: Trenerka.

Pitanje: Koji vam je omiljeni sport?

Profesor: Skijanje.

Pitanje: Gdje se vidite za 5-10 godina?

Profesor: U takvoj sam fazi života da revidiram sve svoje ciljeve. Nije baš pohvalno.

Pitanje: Gdje ste polazili srednju školu? Kakva su vam sjećanja iz tog razdoblja? Najdraži/najmrži predmet?

Profesor: Prvi razred srednje sam išao u Sisak, opću gimnaziju, a ostale razrede srednje škole u Požegi. To mi je najljepše doba jer sam imao ciljeve, a sada više nemam. Najdraži mi je predmet bio, naravno, tjelesni, a najgori mi je bio veliki odmor prije kemije. Haha.

Pitanje: Imate li bolju polovicu?

Profesor: Čekaj me i ja će sigurno doći. Sve smrti me ubiti neće.

(začuđene face na licima naših voditeljica intervjeta, potpuno nedefiniran odgovor, ne znamo ništa više nego što smo znali prije postavljanja pitanja :/)

Pitanje: Imate li braću, sestre? Recite nam nešto o njima.

Profesor: Imam jednog brata. Stariji je od mene 11 mjeseci. Živi i radi u Zagrebu. Završio je elektrotehniku. U dobrim smo odnosima. Prava bratska ljubav (tuča, svađa...) hehe

Pitanje: Što mislite, koji su nedostatci lloka?

Profesor: Meni se čini da su najveći nedostatci mali broj ljudi i geografski položaj. Vidim da su i ljudi digli ruke od lloka. Svaka čast iznimkama. Iskreno, ja sam ovdje došao da bih otišao. Iz iskustva mogu potvrditi, iz svega što sam ovdje proživio, da vrijedi ono da ljudi koji žive s mišlju da se sami spašavaju, kad stvari krenu loše oni neće ni prstom maknut' ne bi li, ovaj, pomogli da se mjesto spasi. Pa onda to mjesto i ne propada zato što bi moralno nego zato što su ljudi digli ruke.

Pitanje: Imate li neki događaj koji je obilježio vaš život? Koji bi to bio?

Profesor: Kad sam skužio što znači Fiat i kad sam skužio da su mi tablice 981 (godina rođenja mi je 1981. hehe).

Ajde ovo jedno pitanje ćemo preskočiti.

(voditeljice intervjeta zaključuju da ne moraju svi znati koje je bilo pitanje)

Pitanje: Smatrate li da je vaš predmet premalo cijenjen? Ako je tako, zašto to smatrate?

Profesor: Cijenjen je onoliko koliko ga ja kao profesor cijenim.

Pitanje: S kojim ste profesorom stekli najbolji odnos u školi?

Profesor: S ravnateljem hehe.

Pitanje: Koji je bio vaš drugi izbor na upisu na fakultet?

Profesor: Nije bilo drugog izbora. Uspio sam.

Pitanje: Jeste li stekli kojeg prijatelja za vrijeme boravka u lloku?

Profesor: Pa čuj, jesam. Čini mi se da za prijatelja treba neki uzajamni interes. Ali, normalno, moj susjed je osoba s kojom se naviše družim. Zapravo to su njegova djeca haha. Ne, šalim se, nemoj to pisati.

(nadamo se da će nam profesor ovo oprostiti hihih)

Pitanje: Koji su vaši strahovi, čega se najviše bojite?

Profesor: Svi se bojimo neuspjeha, ali shvatimo da je sve to iracionalno i bojimo se da će nam drugi reći: „E, ti nisi uspio!“ Baš o tome u zadnje vrijeme razmišljam. Čovjek sebe zamišlja i lošeg i savršenog, a ono između je stvarnost. Treba se naći između te dvije krajnosti, a ta točka je stvarnost. Treba prihvati sebe kakvi jesmo.

Pitanje: Jeste li se ikada napili? Opišite nam svoje prvo pijanstvo.

Profesor: Nisam se nikad napio da ne znam za sebe. Jesam popio... Nemam što reći pozitivno o tome. Ljudi se ne bune što djeci toče alkohol iako nemaju 18 godina, a bune se za stvari oko kojih se može naći

dogovor i koje su vrlo objasnjive, ako ljudi žele da im se objasni, a većina zapravo ne želi.

Ovo pitanje ćemo preskočiti. To su ta dva preskoka je li?

Pitanje: Volite li svoj posao? Koliko vam se sviđa odnos s učenicima i što biste promijenili u vezi toga?

Profesor: Volim svoj posao, znao sam što ću studirati u 5. razredu osnovne. Tek kada sam počeo raditi shvatio sam koliko je ono što sam učio na fakultetu površno i plitko. Koliko ja sebe volim, toliko volim i učenike. U zadnje vrijeme učenike za ništa ne krivim. Više ih pokušavam shvatiti. Ja sam jedina osoba koja ne bi smjela grubo pogriješiti, a učenici imaju pravo grijesiti. Koliko ja sebe cijenim, toliko me cijene i učenici. Imam iskustvo da kad god se govorи pozitivno o učenicima, pa makar oni to i ne zaslužili, mijenja se moj odnos prema tom učeniku. Pokušavam naći dobro u svakom učeniku i uvijek to nađem zato što su učenici samo po sebi potencijalni vrhunski ljudi, baš svi. Nema ni jednog koji to nije i koji to ne može biti. Tu se potvrđuje izreka: „Ti nisi ono što si sad nego ono što možeš biti.“ Zaključak je da nikada ne treba govoriti negativno o učenicima jer to je potvrdilo moje iskustvo. Govorio bih i naglasio samo ono pozitivno o učenicima.

Željka: Hvala vam profesore na izdvojenom vremenu.

Profesor: Hvala vama. Ovo je moj prvi intervju.

Nikolina: Iskreno se nadam da će ih biti još.

Prilično zadovoljne odgovorima, učenice su se pozdravile s profesorom u nadi da je i on naučio nešto o sebi što možda do sada nije znao.

Željka Meštović i Nikolina Romić, 3.g.

u suradnji s prof. Tomislavom Romićem

U SLOBODNO VRIJEME

Ja sam manekenka!

Moj put u manekenske vode počeo je još prošle godine kada sam nosila reviju na Cro A Porteru, hrvatskom najvažnijem modnom događaju gdje se okupljuju slavni i poznati. Od dizajnera, blogera, fotografa pa sve do modela. Ove godine sam opet imala priliku prisustvovati takvom događaju. Naravno, bilo mi je lakše i opuštenije sam tome pristupila, dok mi je prošle godine sve bilo novo i tek sam se s time upoznavala. Još mi se prošle godine sve to svidjelo, tako da sam ove godine bila sretna što opet to sve mogu ponoviti. Sama ta organizacija mi je prva „pala“ u oko. Toliko ljudi u backstage-u koji rade od jutra pa sve do večeri. Svatko zna svoj posao i nema napetosti, nervoze ni galame, sve ide kao po „špagi“.

Vremena za pogreške nema, a i da se dogode sve se treba ispraviti u minuti. Sve mora biti savršeno i profesionalno, traži se ono najbolje. Svi su vedri i nasmiješeni, frizeri i šminkerji koji trebaju toliko modela srediti i dalje su veseli i odličnog raspoloženje. Zavidim im jer svoj posao naprave u tako malom vremenu bez strke. A tek kakav rad obave, savršeno! Upoznala sam puno zanimljivih i pozitivnih osoba. S nekoliko cura sam ostala i u kontaktu, prijateljstva se na revijama doista brzo sklapaju jer se komunicira i radi.

Zanimljivo je kako revija koju nosiš traje tek nekoliko minuta, a koliko se dugo na njoj radi.

U backstage se dolazi još u podne, a sama revija počinje navečer. Najprije se isprobavaju komadi robe i dizajner određuje u čemu se izlazi, u slučaju da dan prije nije održao fitting. Ako budeš sređen prije vremena imaš priliku opustiti se prije revije i promatrati rad šminkera i frizera ili gledati probe drugih dizajnera dok ne dođe tvoj dizajner na red.

Na probi možeš provježbati hodanje na pisti kojom ćeš hodati, možeš predočiti kakav će „izlazak“ biti (Naravno, nije ni približno doživljaju na samoj reviji!). Zanimljivo je i da se u backstage-u ni ne primijeti da je revija počela, i dalje vlada opuštenost i smirenost. Naravno uvijek postoji ona mala doza treme prije izlaza, kada se u koloni sve više i više primičeš početku piste. Naravno okolo tebe su i dalje šminkerji i frizeri kako bi popravili šminke i frizure te naravno osobe zadužene za organizaciju. Onda u jednom trenutku čuješ – „Kreni!“ i evo te na pozornici, prethodna manekenka se vraća, a ti samo hodaš naprijed, gdje te na kraju čeka stotine fotografa, stotine „bliceva“. Reflektori su sa svih strana tako da ne možeš vidjeti publiku osim onih u prvom redu. Na kraju samo trebaš stati, ispozirati i vraćaš se nazad. Osjećaj je bio odličan! Nakon što se svi komadi odjeće pokažu slijedi defile kada će se zapljeskati dizajneru na odličnom radu. Napokon prilika da se nasmiješi 😊. Nakon što sve to prođe tek onda osjetiš umor, a u mislima ostanu trenuci sa piste i nova poznanstva.

Na Cro A Porteru sam srela poznate modele poput Anite Dujić, mnoge dizajnere čije su me kreacije zadivile, svatko šiva na svoj način, Viktora Dragu, Tihanu Harapin Zalepušić koja me oduševila svojim izgledom za svoje godine i koja uživo izgleda još bolje. Svi su oni obični ljudi poput svakoga od nas bez obzira što su često viđena lica u javnosti, a koji se razumiju u modu i modni svijet, također vedri, ljubazni i pristupačni.

Cro A Porter ču pamtititi kao svoj prvi korak u svijetu mode i po predobrim ljudima koji su me oduševili svojom pozitivnošću. Već sam rekla kako mi se sve to svidjelo već prošle godine i nadam se da će se moj put modela nastaviti u budućnosti.

Lucija Barošević, 2.g.

Ja sam framaš!

Frama - Ilok

FRAMA je kratica za zajednicu, tj. bratstvo mladih koje se naziva Franjevačka mladež. To su mladi okupljeni oko Isusa Krista i Božje riječi te djeluju, potaknuti snagom Duha Svetoga, po uzoru na sv. Franju Asiškog.

U Frami se na potpuno novi način slavi Isusa. Kroz framaške pjesme, meditativne molitve, međusobne razgovore i razmišljanja. U Frami nas ima ukupno 21. Od toga samo dva dečka. :).

Veliku važnost u cijeloj Frami ima naš duhovni asistent fra. Ivan koji nas uči da budemo ozbiljniji u shvaćanju vjere, da se smijemo bez obzira na sve, da shvatimo kako nas Isus ljubi, da budemo veseli navjestitelji Isusovog spasenja, da smo dragocjeni u Božjim očima te još puno toga. Susreti su nam svaki petak u 19:30 u samostanskoj prostoriji koju mi zovemo framašnica. Susreti su nam puni smijeha, veselja, pjesme, ali kad treba biti ozbiljan tu već malo teže popuštamo, no kada se treba sabrati u molitvu svi framaši, kao jedno, radosnog srca molimo.

Svake se godine u Frami po prvi put daju ili obnavljaju Obećanja. Kroz godinu dana živi se primjer evanđelja. Živimo siromaštvo srca, čistoću tijela i poslušnost duše. Pa tako su i ove godine framaši dali ili obnovili svoja Obećanja.

Baš u pravom trenutku sunce nas je poslužilo i pokušalo naša Obećanja učiniti još ljestvijim. Kao i svake godine, treći put za redom i mi smo radosna srca odlučili na godinu dana svoj život posvetiti Kristu. Važan dan za nas bio je 12. svibnja. Predvoditelj misnog slavlja bio je fra. Josip Šoštarić iz Šarengrada. Svojom divnom propovijedi potaknuo nas je na dobra djela, još veće slavljenje Krista i pouku da ljubimo jedni druge kao što je Isus ljubio nas. Obećanika je bilo ukupno 6. Kao i obično, pridružili su nam se i drugi framaši iz našeg područnoga bratstva kako bismo skupa proslavili ovaj važan dan.

Ostali dio večeri zaputili smo se u samostanski podrum, po naški zvano katakombe. Tamo smo prikazali skeč kojemu je pouka – recimo NE abortusu. Nakon skeča premijerno smo prikazali pjesmu za koju je zaslužan naš glazbeni trojac. Odatle i natpis na našim majicama: ...cilj je moj odsad' živi Krist!

Naravno da je poslije svega izvedenog započelo i framaško veselje. Uz pjesmu i ples večer je prošla brzo, ali osobito lijepo. Upoznali smo nove framaše, ali tu su bili i oni stari koje poznajemo koji su nam dali podršku.

Ana-Marija Dobošević, 3.ag.

Mi možemo štogod hoćemo!

UČITI ŠPANJOLSKI (AMA ME)

OSVJEŽAVATI SE

TRAŽITI SPAS U „MACANOVOJ“ TRGOVINI I ENIGMI

SLATI PUSE HEJTERIMA

ORGANIZIRATI DOBROTVORNE AKCIJE

SADITI, ČUPATI, KIDATI

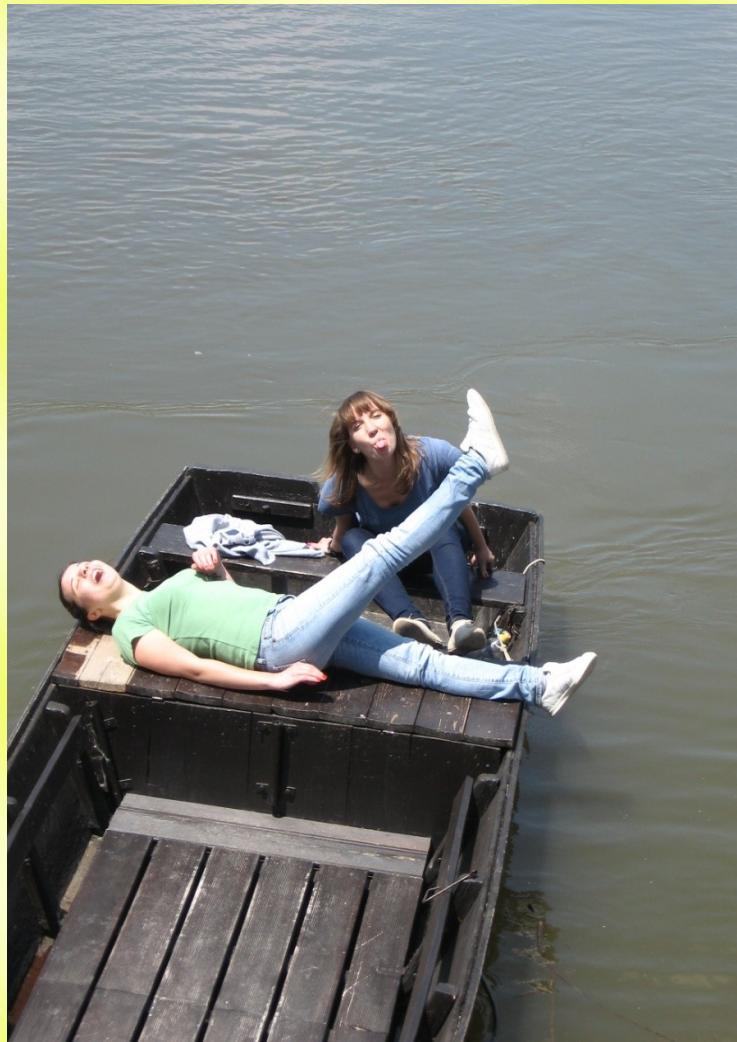
VJEŽBATI SVOJE TEHNIČKE SPOSOBNOSTI

POLAGATI VOZAČKI

PECATI

OSLIKAVATI BUNAR xD

EKSKLUVIVNO!

ČAK CHUCK NORRIS !!!!!!!!!!!!!!!

Uzimajući u obzir činjenicu da nam za ovogodišnje izdanje nedostaje materijala dosjetili smo se da bismo mogli iskoristiti čuda moderne tehnologije te tako napraviti intervju s nekom poznatom osobom on-line. Kad, iznenađenje!!!!!!!!!!!!!! Gospodin Norris je, u svojoj svemogućnosti, osjetio naš problem, intervjuirao sam sebe i poslao nam uradak. Da smo znali da je voljan surađivati, smislili bismo pitanja sami, ali...Poklonjenom konju u zube se ne gleda. Beskrajno hvala!!!!!!!!!!!!!!

Zašto nisam glumio u Titanicu? – Čovječe,sve bih ih spasio .

Opće je poznato da ja sve znam i mogu pa tako mogu i dijeliti s nulom. Dajem instrukcije, kontakt poznat redakciji.

Jedini sam čovjek koji može zalupiti okretna vrata. Ne razumijem što bi to bio problem?

Jednom davno udario sam konja u bradu. Potomci istoga danas su poznati kao žirafe.

Knjigu prvo pročitam pa je tek potom otvorim.

Kada netko kaže onaj glupi klišej da nitko nije savršen, shvaćam to kao osobnu uvredu.

Patentirao sam grijalicu koja hlađi zimu.

Pobijedio sam Sunce u igri Tko će treptnuti prvi !

Pojavljujem se u iločkom Tehnikumu-školskom listu, ali uskoro i uživo.

Lijep pozdrav, Vaš Chuk Norris

LITERARNI KUTAK

ZAŠTO SAM VAM LAGAO ?

Dobar dan! Ispričat će vam jednu priču koja mi je promijenila život. U toj priči na mjestu glavnog lika nalazi se jedna prelijepa žena čije ime nisam dostojan izgovoriti. Sve je počelo jednog kišnog dana u središtu Londona. Sve je bilo otužno i bezbojno, cipele su mi bile mokre, kišobran mi se pokidal. Bio sam nervozan i ljut. Samo sam htio što brže doći kući. Bilo mi je dovoljno šefovo vikanje zbog kave koju sam slučajno prolio po podu. Ja, onakav mokar i nervozan šetam i odjednom vidim anđela bez krila, lice joj obasjano ljepotom, imala je tijelo božice, kao da se iz raja spustila na zemlju grešnika. Suze su mi se niz mokre obraze spustile, podrhtavao sam kao potres. Pratio sam je do njene kuće. Nisam bio svjestan da sam na drugom kraju grada, no nije me bilo briga jer sam joj saznao adresu. Kada sam došao kući i popio čašu mljeka i pojeo dva keksa. Zatim sam se otuširao i umjesto da gledam televiziju kao svaki dan, mislio sam o njenom anđeoskom licu.

Na poslu sam bio totalno u drugom svijetu i mislio o njoj. Bio sam blizu otkaza jer je šefu dojadilo moje ponašanje. I tako je prolazio svaki dan dok je nisam ponovno video u busu nakon dva tjedna. Nisam joj imao hrabrosti prići pa sam ju opet pratio. Tada došao do strašne spoznaje koja mi je promijenila mišljenje o njoj. Išla je na sastanke za alkoholičare. Ja, koji se u životu nisam napio, otišao sam na taj sastanak u nadi da će je bolje upoznati. Postavili smo stolice u krug, sjeli i svatko se predstavio. Rekao sa da sam počeo piti kada me žena ostavila. Ona je rekla da je počela piti jer ju je tata zlostavlja. Svi su na sastanku rekli svoje tajne, a mene nije bilo briga, lagao sam. Nakon sastanka pozvao sam je na spoj. Pitao sam je kako se zove, a ona je rekla Monica. Pristala je na spoj. Presretan sam otišao kući i obukao najbolje odijelo. Dogovorili smo se u 20 h, ali nisam imao auto pa sam malo zakasnio. Nije se naljutila te smo tada krenuli u restoran koji se zvao Bridleys. Lijepo smo večerali, a ja idiot zaboravio da ona ne pije. Naručio sam dvije boce crnoga vina. Kada je vidjela vino začudila se i pitala za koga je to, a ja sam rekao da je posebna prigoda i da ju treba proslaviti.

Te večeri sam se prvi puta u životu napio i nisam znao kolike će biti posljedice, no ona iz iskustva zna da je čovjek nesvjestan i da govori samo istinu kada se napije. Gledala me s gađenjem i pitala zar nemam snagu volje te da smo prije tri sata bili na sastanku za alkoholičare, a ja provalio: „Ma kakav sastanak, ja u životu nisam popio dva piva. Samo sam htio bolje upoznati tebe.“ Kada je to čula, plačući je odjurila iz restorana. Trčao sam za njom, no bezuspješno jer sam padaо svaka dva metra. Pozvao sam taksi i otišao kući. Bio sam depresivan i nisam imao vole za životom. No, dogodilo se nešto neočekivano, jednoga dana me zaustavila na ulici i stavila ruke na moje obraze, poljubila me i rekla: „Potrebna je hrabrost da bi pronašao svoju pravu ljubav, no ti si svoju ljubav htio steći lažima.“ Tada se okrenula i plačući otišla kući. Pao sam na koljena i molio Boga za kišu, molio Ga da vrati vrijeme na taj kišni dan kada sam je prvi put video. Sada sam shvatio da laži udaljuju čovjeka od ljubavi i ispunjenog života .

ZAŠTO SAM VAM LAGAO ????

ANTUN KOLAK, 2.G

BEZ TEBE SAM NIŠTA

Da, odlaziš i nestaješ. Ponekad se pitam otkud tolika snaga, tolika nemoć ljubavi. Kako da te odvojim od sebe, kako da nestane obris traga lica u mojim snovima? Bojam te se, želim te, mrzim te. Ti si moj strah, moja ogorčenost, moja glupost A ipak te volim. Možda je ova današnja ljubav zapravo način da se naučim patnji. Ovaj svijet je ipak ponekad surov, nisam ga u stanju takvoga prihvatići. Predosjećam da ćeš otići i izgubiti se prije nego se pronađemo. Spašavaš se moga prisustva, moje boli i ljubavi koja ti je prešla u dosadu. Istovremeno te obuzima i tvoja radost.

Znam, prepoznao si dubinu moje ljubavi i moju bol. Neću tražiti da se okreneš, neću te moliti. Znaš o čemu govorim i znaš moju strepnju. Trenutno samo moja ljubav ima smisla i taj osjećaj pripadnosti tebi. Donosiš mi smisao, a ostavljaš me nemoćnu ma koliko željela da te ljubim. Kroz snove proživljavam one dane kada si me volio. Ne sumnjam u tvoju iskrenost, u sve što si mi podario za ovo vrijeme.

Neću te moći odvojiti iz mjesta u mom srcu!

Bit će dovoljno reći samo volim te!

Puštam te, odlaziš od mene, ali ne i od moje ljubavi.

Ti si zaista moja ljubav i moja bol.

Da, bez tebe sam ništa!

GLORIA BOŽINOVIC, 2.G.

TKO ZNA? AH, NITKO NIŠTA NE ZNA. KRHKO JEZNANJE !

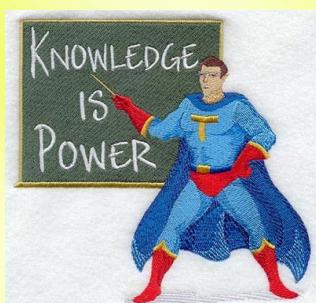
„Znanje je moć!“ kažu neki. „Krhko je znanje!“ reći će drugi. Koje od dva suprotna stajališta je točno ili barem bliže istini? Ne bih znao, ali mogu pokušati otkriti.

Znanje je univerzalno sredstvo moći ?! Koliko li sam to puta čuo Mnogo. Kakva moć? Koliko znanja bi trebao posjedovati da bih rekao da sam moćan? Moćan u kojem smislu? Roditelji mi uvijek govore da učim, da se trudim, postižem dobre školske uspjehe. Naglašavaju važnost obrazovanja za moju ljepšu i svjetliju budućnost. „Matej, znanje je duhovno bogatstvo, nešto što ti nitko ne može oduzeti, ono što je samo tvoje, neotuđivo.“ često mi govori majka. U redu, s tim se slažem. No, što ako određene znanstvene spoznaje koje držimo točnima nisu ispravne? Koliko je znanstvenika i istraživača u povijesti pogriješilo iznoseći određene stavke, uh ...Nekada se smatralo da je planet Zemlja ravna ploča! Kada je tvrdnja iznesena svi su vjerovali u nju. Kasnije je utvrđeno da je netočna. Možda smo i danas u zabludi oko određenih znanstvenih spoznaja i tvrdnji koje se smatraju točnima. Za svaku teoriju postoji mogućnost pobijanja iste. Što reći? Krhko je znanje ili pak znanje je moć!

Treba biti otvorenog uma, razmišljati kritički, razborito. Vjerovati u sve ono što nam je rečeno ili predstavljeno na određeni način nije dobro. O svemu treba razmišljati više puta, mijenjati mišljenja tijekom vremena, uvijek postavljati pitanja te nagađati ogovore –rekao bih. Možda i nisam u pravu, jer krhko je znanje, i još k tome, učim dok sam živ. Dozvolite si greške, učite i razvijajte se .

Mislite, dakle, budite !

MATEJ PAPAK, 4.G

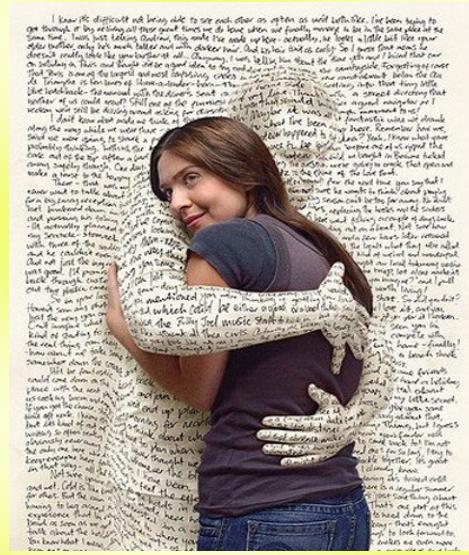

PREPORUKE

UPOZORENJE!!!!!!! Preporučujemo svega i svačega, i za učenike i za djelatnike. Sve je iskušano, ali na Vama je da sami pogledate o čemu se radi te odaberete ono što Vam najviše odgovara. Nadamo se da će naći barem nešto u čemu će uživati ☺

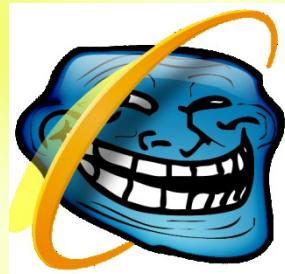
KNJIGE

- 1.GILBERT, Elizabeth –**JEDI MOLI VOLI**
- 2 .AHERN , Cecelia-pitajte u knjižnici za bilo koje njezino djelo,sva su predobra
3. PICOULT, Jodie – **ČUVARICA SESTRE SVOJE**
4. ROSNAY de, Tatiana –**SARIN KLJUČ**
- 5.ZINK, Michelle-**SESTRINSKO PROROČANSTVO**
- 6 .SMITH, Jim –**PRIRUČNIK ZA LIJENOG UČITELJA**
- 7.JOHNSON, Spencer-TKO JE MAKNUO MOJ SIR : divan način kako se uhvatiti u koštarac s promjenama na poslu i u životu
- 8.BEGUN WELTMAN, Ruth-SOCIJALNE VJEŠTINE ZA TINEJDŽERE

WEB

- 1.chemgeneration.com –kemija može biti čista zabava!
- 2.gutenberg.com - on-line knjige
- 3.coolinarka.com - tko voli dobro papati, ali kuhati neka svakako pogleda

GLAZBA

- 1.Slavonia Band - Zlatna polja; konačno je izdan CD
2. Tonći Huljić & Madre Badessa & Petar Grašo –nešto totalno novo i vrlo

jezično, nerazumljivo. Probajte, ipak!
3.Klapska glazba - rekoše više klapa no Dalmatinaca, ali da odaberete bilo koju dobro
ćete napraviti jer glazba najjače budi osjećaje, a Vi ćete se osjećati kao da ste na moru.

Opušteni, sretni

- 4.You Tube –on-line bend, svira po željama, a ne morate dati bakšu.

MATURANTI

ŽIVOT NIJE RAVAN I GLADAK HODNIK DUŽ KOJEG PUTUJEMO SLOBODNO I NEOMETENO ,VEĆ JE TO LABIRINT PROLAZA KOJIM PROLAZIMO U POTRAZI ZA NAŠIM PUTOM,IZGUBLJENI I ZBUNJENI ,SVAKO MALO ZASTAJUĆI PRED ZIDOM U SLIJEPOJ ULIČICI .

ALI ,UVIJEK ,AKO IMAMO VJERU ,OTVORIT ĆE NAM SE VRATA ,MOŽDA NE BAŠ ONA NA KOJA BISMO IKADA POMISLILI ,VEĆ ONA KOJA ĆE SE NA KRAJU POKAZATI DOBRIMA ZA NAS .

A . J . CRONIN

SVIM MATURANTIMA GENERACIJE 2011. /2012., GIMNAZIJALCIMA, POLJOPRIVREDNICIMA, AGROTURISTIMA, VOĆARIMA I KROJAČIMA, PUNO SREĆE NA NJIHOVIM DALJNJIM PUTEVIMA ŽELE SVI PROFESORI I DJELATNICI ŠKOLE .

